

LA TENDA DE CAFÍS (1935-2000)

En l'any 1935 va arribar a Alaquàs un torrentí de 30 anys, José Chuan Brull i es va instal·lar al número 43 del carrer Major, on continuaria la professió que havia exercit al seu poble, la de sabater. Els veïns el varen acollir de seguida amablement.

Prompte va veure que el treball augmentava, així que va haver de traslladar-se al número 45 del mateix caixer, una planta baixa més ampla i on es podia treballar en millors condicions. I com que anava a Torrent prou sovint per fer que li cosiren les sabates a màquina, va conèixer la que seria la seua esposa, Conxa Chulià Mora (qui treballava també en esta activitat).

En l'any 1936 es van casar i Conxa se'n ve a viure també a Alaquàs. Sis anys més tard, ja havien nascut els seus dos fills: Pepe, el major i Paco, el menut.

Poc a poc el treball s'anà intensificant i, a més d'arreglar sabates i de fer-les a mida, també decidiren de posar-ne a la venda unes de noves; els clients, progressivament s'anaven multiplicant i a més a més començaren a treballar també als pobles veïns d'Aldaia, Xirivella i el Cabanyal. En aquella època i, per tal d'ajudar-los, venien de tant en tant i des de Torrent, uns familiars de Conxa, que també sabien cosir sabates a màquina.

I és en 1950 quan varen convenir comprar la casa on vivien i treballaven i en la qual, fins aleshores, havien estat llogats.

Poc després, com que se n'adonaren que l'ajuda de la família no bastava, varen contractar tres treballadors d'Alaquàs i altres tantes persones de Torrent, com a patronistes i cosidors de soles a màquina.

En 1966 es va casar el fill major, Pepe (com son pare amb una torrentina i de nom Conxín) i la planta baixa on estava ubicat el negoci es va dividir en dues parts, una per a allotjar la botiga que ja existia, i l'altra per a crear una de nova, una espècie de paqueteria on es podrien trobar tant cremalleres, botons, fils, llanes i fins i tot, vestits per als treballadors de les fàbriques, així com també coses senzilles que tenien molta demanda a l'època. Esta divisió es va dur a terme per tal que cada fill es fera càrrec d'una part del negoci, però, cinc anys després, en

1973, es reunificaria, esta vegada amb un canvi de contingut, i encapçalat pel fill major.

El fundador d'este negoci, el tio Cafís, va morir l' abril de 1972, coincidint amb el pas de la processó de Sant Francesc de Paula (a la congregació del qual ell pertanyia, els Mínims) i en el moment precís en que la imatge del sant passava per la porta de sa casa, potser per l'emoció produïda en una persona que tenia ja la salut precària.

Un anys més tard (com s'ha fet al·lusió abans), i fins ara, es dedicarien a la venda de roba confeccionada, un gènere que tant a Pepe com a Conxín els agradava més que el que es deixava, tenint en compte que ella és modista i que des d'aleshores fa els arreglaments que cal en tot tipus de penyora.

En 1990, després d'haver adquirit la planta baixa contiguous a la botiga, esta es va ampliar definitivament, adquirint així l'aspecte que presenciem hui en dia.